

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 238. Obitus Petri de Luna, antea dicti Benedicti XIII. Pontificis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

negotio suggerenda censeret, ipsi exci- Sæcul. XV.
 piant, atque discutiant. Tandem hoc i- A.C. 1424.
 pso die Martinus V. Basileensibus per
 Breve, Senenses Sessiones solutas esse si-
 gnificat, honorem vero, qui ob solemnem
 omnium Christiani orbis Episcoporum
 concursum huic civitati obveniret, gra-
 tulatus est, additque, quod Apostolica Se-
 des Decretum Patrum Senensium ratum
 habuisset, ac confirmasset, dein hortatur
 eos, ut supremi Pontificis nomen ho-
 norarent, & Ecclesiastici Ordinis digni-
 tatem tuerentur, seque universalis Eccle-
 siæ in eorum urbe congregatæ præsen-
 tia dignos exhiberent.

§. CCXXXVIII.

*Obitus Petri de Luna, dicti Bene-
 dicti XIII.*

Alphonsus adversus Papam ira in dies *Mariana*
 magis commotus, eo quod illi investi- l. 20. c. 14.
 turam Regni Neapolitani disertis verbis
 denegasset, atque insuper in ejus præ-
 judicium Ludovici Andegavensis jura, at-
 que adoptionem confirmasset, præten-
 sas hæc injurias vindicaturus, mortuo
 Petro de Luna schisma resuscitare decre-
 vit. Hic enim Pseudo-Papa die prima
 Junii in Pentecostes festo, vel ut memo-
 rant alii, in mense Septembri, brevi post

Sæcul. XV. Alphonfi in Hispanias reditum, in arce
A.C. 1404. sua Paniscolæ e vita migravit. Mirum
 sane, qua ratione Vir ille tot, tantisque
 calamitatibus undique pressus, solus, ut
 ita dicam, unica manu sua contra manus
 omnium pugnas, dies suos vix non us-
 que ad nonagesimum ætatis annum pro-
 traxerit. Quinimo si Hispanorum non-
 nullis fides habenda, diutius adhuc vitam
 prorogasset, nisi Monachus quidam Pe-
 tro admodum familiaris bellariis, quibus
 pro more, absoluto prandio, vescebatur,
 venenum immiscuisset, nec desunt, qui
 etiam referunt, quod sicarius ille, cum
 scelus suum fassus esset, quatuor in par-
 tes dilaceratus fuerit, Cardinalis quoque
 Pisanus in Arragonia legatus, quod in
 eum primo criminis suspicio caderet, ce-
 leri in Italiam fuga salutis suæ prospexerit,
 Roderici & Alvaresii de Luna iram
 declinaturus, qui Patruum cædem ulturi,
 presso pede Cardinalem insequabantur.
 Nihilominus longe certius est, non vene-
 num, quod eidem absque firma ratione
 propinatum asseritur, sed decrepitam Vi-
 ri senectutem mortis suæ veram extitisse
 causam. Corpus ejus in Ecclesia arcis
 Paniscolensis nulla pompa terræ man-
 datum, & sexto exposit anno incorruptum,
 suavemque spirans odorem repertum est.
 Inde jussu Joannis de Luna ex fratre Ne-
 potis

potis Igluecam Arragoniæ urbem, & Lu-
 nensibus subditam translatum fuit, ibi-
 que, ut ajunt, in hanc usque diem a cor-
 ruptione liberum asservatur, quod vel a-
 romatibus ad curandum ejus cadaver
 adhibitis, vel naturali causæ, quamvis
 ignotæ, non autem sanctitati ejus ad-
 scribendum est. Hic adeo persuasum ha-
 bebat, se solum legitimum esse Pontifi-
 cem, ut fallaci hac opinione usque ad ex-
 tremos vitæ suæ dies delusus, duos Car-
 dinales, qui ei adhæserant, nempe Julia-
 num Dobra, & Dominicum de bona spe
 Carthusianum sub juramenti fide, ac æ-
 ternæ maledictionis comminatione ad-
 strinxerit, ut eo fatis functo alium in Pa-
 pam eligerent. Mortuo illo Alphonfus
 Arragoniæ Rex religionem utilitati pro-
 priæ accommodare solitus, eos quoque
 compellebat, ut Martino V, in quem vin-
 dictæ cupidine ardebat, dignitatis Pon-
 tificiæ æmulum crearent.

§. CCXXXIX.

*Petri de Luna Successor a duobus Car-
 dinalibus creatus.*

Ergo hi duo Cardinales Pseudo-concla-
 ve ingrediuntur, Papam nominaturi;
 cum autem neuter horum, deficiente ma-
 jori suffragiorum parte eligi posset, nisi unus
 eorum sibimetipsi suffragium daret, quem-

K k 4 dam

Sæcul. XV.
 A.C. 1424.